

அகநானூறு மற்றும் புறநானூற்றில் தெய்வீகப் பெண்: மனம், உரிமை மற்றும் சமூகம்

ஆர். வனிதா

M.A.,B.Ed., உதவி பேராசிரியர், தமிழ் துறை,சூர்யா இன்ஜினியரிங் கல்லூரி,
ஈரோடு – 638107

கட்டுரை தலைப்பு:

சங்க இலக்கியத்தில் பெண்களின் இடம் மற்றும் அவர்களின் தெய்வீக உருவாக்கம் என்பது தமிழ்ச் சமூகத்தின் பண்பாட்டுத் தளங்களை பிரதிபலிக்கின்ற ஒரு முக்கியமான கூறாகும். அகநானூறும் புறநானூறும் ஆகிய இரண்டு இலக்கியங்களில், பெண்கள் தெய்வீக வடிவத்தில் எவ்வாறு போற்றப்பட்டுள்ளனர், அவர்கள் மனப்பாங்கு, சமூக நிலை மற்றும் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட உரிமைகள் எவ்வாறு உருவாகின்றன என்பதைக் கூறுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். அகநானூற்றில் காதலியும் மனைவியுமான பெண்கள் தெய்வீக தரம் பெறுகின்றனர்; அதேவேளை புறநானூற்றில் வீரனின் துணைவி, தாய்மார் மற்றும் சமூகக் காவலியாக பெண்கள் தோன்றுகின்றனர். இந்தப் பாடல்களில் பெண்கள் சுயவிவரத்துடன், சமூக வரையறைகளை மீறிச் செயல்படுவதும் காணப்படுகிறது. அவர்கள் உணர்வுகளும், நேர்மையும், தியாக மனப்பான்மையும் தெய்வீகமாகச் சித்தரிக்கப்படுகின்றன. இந்தக் கட்டுரை, சங்க இலக்கியத்திலுள்ள தெய்வீகப் பெண்களின் மனநிலையும், அவர்களது சமூகச் சிந்தனைகளும், தங்களுக்கான உரிமைகளும் எவ்வாறு பதிவாகின்றன என்பதைக் கண்காணிக்கிறது. மேலும், இவ்விலக்கியப் பகுதிகள் தமிழர் சமூகத்தில் பெண்களைப் பற்றிய தொன்மக் கருத்துகளையும், அவர்களின் தெய்வீக பிம்பங்களைப் புரிந்து கொள்ளும் ஒரு சாத்திய வாயிலாகவும் இக்கட்டுரை நம்மை வழிநடத்துகிறது.

முக்கிய சொற்கள்: தெய்வீகப் பெண், சங்க இலக்கியம், அகநானூறு, புறநானூறு, பெண் மனநிலை, சமூக உரிமை.

அறிமுகம்:

தமிழ் இலக்கிய மரபில் சங்க இலக்கியம் மிகவும் உயரிய இடத்தைப் பெறுகிறது. மனிதன் மற்றும் சமூக வாழ்க்கையின் பல்வேறு பரிமாணங்களை எழுத்து வடிவமாக சித்தரித்த முதல் முயற்சிகளுள் ஒன்றாக சங்க இலக்கியங்கள் விளங்குகின்றன. இதில், இரண்டு முக்கிய நூல்கள் அகநானூறும் புறநானூறும் ஆகும். இவ்விரண்டு நூல்களும் தமிழர் வாழ்வியல், காதல், போர், அரசியல், பண்பாடு, சமூகவியல் போன்ற தளங்களை விரிவாகக் கொண்டுள்ளன. இந்நூல்களில் பெண்களின் படிமம் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. குறிப்பாக, பெண்கள் தெய்வீக வடிவமாக, மதிப்புமிக்க நிலையிலேயே சித்தரிக்கப்படுகின்றனர். இத்தகைய சித்தரிப்புகள் பெண்களின் மனநிலையும், சமூகத்தில் அவர்களுக்குக் கிடைத்த உரிமையும் பிரதிபலிப்பவை என்று சொல்லலாம்.

அகநானூறு என்பது அகப்பொருள் சார்ந்த சங்க இலக்கியமாகும். இதில் பெரும்பாலும் காதல், உணர்வுகள், விருப்பங்கள், வேதனைகள் ஆகியவைகளை மையமாகக் கொண்டு பெண்களின் உளவியல் அழுத்தமாய்ப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. காதலியாகவும், மனைவியாகவும், விரைவில் தலைமுறைத் தாயாக மாறும் பெண்களின் தனிப்பட்ட மனப்பாங்குகள் அகநானூற்றில் பெருமளவில் இடம்பெற்றுள்ளன. இங்கு பெண்கள் வெறும் காதல் நோக்கில் மட்டும் அல்லாமல், தங்கள் உணர்வுகளுக்கு தெய்வீக மேன்மை அளிக்கப்பட்டு அவர்கள் உணர்ச்சி நிலைகளும் புனிதமாகக் காட்சியளிக்கின்றன.

இதேபோல் புறநானூறு என்பது புறப்பொருள் சார்ந்த பாடல்களைக் கொண்ட நூலாகும். இது பெரும்பாலும் போர்க்களம், வீர வணக்கம், அரசியல், சமூக நிலை ஆகியவற்றை பிரதிபலிக்கிறது. இந்த பாடல்களில் பெண்கள் தெய்வீக உருவங்களில் காணப்படுகின்றனர் – தாயாகவும், வீரவிதவையாகவும், தியாகப் படிவமாகவும். ஒரு வீரனின் தாயாக, மனைவியாக அல்லது தங்கையாக அவர் இழந்தவரின் தியாகத்தை விமர்சனமின்றி ஏற்று, தம் வலியை தமக்குள் அடக்கிக் கொண்டு சமூகத்திற்கு ஒரு புள்ளிப் படிமமாக அமைகின்றார். இது தற்கால சமூகத்தின் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் மன அழுத்தங்களை, தமக்கான உரிமைகளுக்கான தேடலை முன்னிறுத்தும் ஒரு முன்மாதிரியாகக் காணப்படலாம்.

தெய்வீகப் பெண்கள் இவ்விரு நூல்களிலும் ஆண்களிடம் சமமான அல்லது அதற்கும் மேலான நிலைகளை வகிக்கின்றனர். பெண்களின் எண்ணங்கள், செயல்கள் மற்றும் ஆளுமைகள் தெய்வீக அடையாளங்களோடு பின்னிப் பிணைந்திருப்பதைக் காணலாம். குறிப்பாக, புறநானூற்றில் காணப்படும் வீரமங்கை உருவம், ஒரு பெண்ணின் சமூகத்தின் மீது கொண்ட பொறுப்பையும், உணர்வும், மன உறுதியும் வெளிப்படுத்துகிறது. இவர்கள்

தங்கள் உரிமைகள் அல்லது அதிகாரங்களை நேரடியாகக் கோரவில்லை என்றாலும், தங்கள் செயல்கள் மூலம் சமூக ஒழுங்குகளுக்கு ஓர் ஆழ்ந்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றனர்.

இத்தகைய தெய்வீகப் பெண்கள் உருவம், சங்ககாலத்தினைச் சேர்ந்த ஒரு கலாசாரக் கூறாக மட்டுமின்றி, நவீன பெண்ணியக் கோணத்திலும் வாசிக்கப்படலாம். இவர்கள் சமுதாயத்தில் ஒரு உன்னதமான இருப்பை நிரூபிக்கின்றனர். சமுதாயம் பெண்ணை எவ்வாறு பார்த்தது, அவர்களுக்கு எவ்வளவு இடம் வழங்கப்பட்டது, மனவுணர்வுகள் எப்படி மதிக்கப்பட்டன என்பதற்கெல்லாம் இந்நூல்கள் வாழ்நாள் சாட்சியாக அமைகின்றன.

இக்கட்டுரை, அகநானூறும் புறநானூற்றும் ஆகிய இரு நூல்களில் தெய்வீகப் பெண்கள் எவ்வாறு சித்தரிக்கப்படுகின்றனர், அவர்களது மனம், உரிமை மற்றும் சமூகவியல் நிலையையும் எப்படி புரிந்துகொள்ளலாம் என்பதைக் கொண்டு விரிவான பகுப்பாய்வைச் செய்யிறது. இதன் மூலம், சங்க இலக்கியங்களில் பெண்களின் தெய்வீக சித்தரிப்பு ஒரு இலக்கிய உன்னதமே அல்லாமல், அதேசமயம் சமூகக் கோட்பாடுகளையும், காலநிலை மாற்றங்களையும் வெளிப்படுத்தும் பண்பாட்டு ஒலியாகவும் இருக்கின்றது என்பதை விளக்க முயல்கிறது.

அகநானூற்றில் தெய்வீகப் பெண்கள் – உளவியல் மற்றும் உணர்வுப் பரிமாணங்கள்:

அகநானூறு காதல் சார்ந்த அகப்பொருள் பாடல்களை கொண்டதாகும். இதில் பெண்கள் பெரும்பாலும் காதலியர், மனைவிகள், எதிர்பார்ப்பாளர்கள், காத்திருப்பவர்கள் போன்ற உருவங்களில் தோன்றுகின்றனர். இந்த உருவங்களில் அவர்கள் காணப்படும் தன்மைகள் இயல்பான மன உணர்வுகளுடன் கூடிப் பின்னப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். இவர்களின் உணர்வுகள் வெறும் தனிப்பட்ட எண்ணங்களாக மட்டுமல்லாமல், தெய்வீக சிந்தனைகளாகவும் உயர்வடைகின்றன.

பாடல்களில் பெண்கள் தங்கள் காதலர்களுக்காக காத்திருக்கும் தருணங்களில் அவர்கள் வலிகள், நம்பிக்கைகள், எதிர்பார்ப்புகள் அனைத்தும் தெய்வீக நம்பிக்கையாகவும், பரிசுத்தமான நிலையாகவும் சித்தரிக்கப்படுகின்றன. இது ஒரு பெண்ணின் உணர்வுகளுக்கு சமுதாயத்தினால் அளிக்கப்படும் மதிப்பையும் பிரதிபலிக்கிறது. காதல் நிஜமாகும் முன் காத்திருக்கும் பெண்களின் மனநிலை மிக நுண்ணியமாகவும், கலைநயத்துடன் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய காதலும் பொறுமையும் ஒரு தெய்வீக அனுபவம் எனச் சித்தரிக்கப்படுகிறது.

அதோடு, பெண்கள் மட்டுமல்லாமல், அவர்களது தோழிகளும் மனவுணர்வுகளைப் பகிர்வதன் வழியாக பெண்கள் இடையே உருவாகும்

உணர்வுப் பிணைப்புகள், நவீன உளவியல் கோணத்திலும் முக்கியத்துவம் பெறும். இவை எல்லாம் பெண்கள் உளவியல் அனுபவங்களை தெய்வீக அணுகுமுறையில் மேல்நிலைப்படுத்தும் ஒரு இலக்கிய செயல்முறை எனக் கூறலாம்.

புறநானூற்றில் பெண்கள் – சமூகப்பண்பாடும் தியாகத் தன்மையும்

புறநானூறு பெரும்பாலும் போரும் வீரமும் அரசியல் சூழல்களும் சார்ந்த பாடல்களைக் கொண்டது. இதில் பெண்கள் பெரும்பாலும் வீரமங்கை, தாய், மனைவி போன்ற தோற்றங்களில் வரும். இவை யாவும் சமுதாயத்தில் பெண்கள் வகிக்கும் உயர்ந்த நிலையை சுட்டிக்காட்டுகின்றன. புறநானூற்றில் சித்தரிக்கப்படும் தாய்மார்கள் தங்களது மகன்களை போருக்குப் புறப்படச் செய்யும் போது காணப்படும் மன உறுதி, தியாக உணர்வு, சமூகக் கடமையுணர்வு போன்றவை அவர்கள் தெய்வீக குணாதிசயங்களின் வெளிப்பாடாக அமைகின்றன.

இந்தக் காலகட்டத்தில் பெண்கள் நேரடியாக போரில் ஈடுபடவில்லை என்றாலும், போருக்கான ஆதரவு, உற்சாகம், சுடர் வார்த்தைகள் ஆகியவற்றின் வழியாக அவர்களும் ஒரு சமூக வலிமை மையமாகக் கருதப்பட்டனர். இது பெண்களுக்கு வழங்கப்பட்ட உரிமை உணர்வையும், அவர்கள் சமூக பங்கு குறித்து கொண்டிருந்த விழிப்புணர்வையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

மேலும், புறநானூற்றில் காணப்படும் விதவைகள், தங்கள் கணவர் வீர மரணமடைந்த பிறகும் தங்களை நிலைகுலையாமல், சமூகத்துக்குப் பயனுள்ள முறையில் வாழ்கின்றனர். இது பெண்கள் தங்கள் வாழ்வின் துயரங்களையும் தெய்வீகமான சாந்தியோடு ஏற்கும் தன்மையை பிரதிபலிக்கின்றது. இந்த நிகழ்வுகள் அவர்கள் மன உறுதியின் அளவைக் காட்டுவதை மட்டுமல்லாமல், தெய்வீக உருவத்தில் சித்தரிக்கப்படுவதற்கான அடிப்படையாகவும் அமைகின்றன.

தெய்வீக உருவாக்கம்: ஒரு பண்பாட்டுப் பிம்பம்

சங்க இலக்கியங்களில் பெண்கள் தெய்வீகமாக சித்தரிக்கப்படுவது என்பது வெறும் புனிதப் பார்வையில் அல்ல; இது அவர்களின் உணர்வுகளுக்கும் செயல்களுக்கும் வழங்கப்படும் சமூகவியல் மதிப்பீடு. இதன் வழியாக, சங்ககால சமூகத்தில் பெண்கள் ஒரு உயர்ந்த இடத்தைப் பெற்றிருந்தனர் என்ற வரலாற்றுப் புரிதலும் உருவாகிறது.

தெய்வீக பெண்ணிய உருவாக்கம் என்பது, பெண்கள் உள்ளமைந்த பண்புகளை (அன்பு, பொறுமை, நம்பிக்கை, தியாகம், மன உறுதி) ஒப்புக்கொள்வதுடன், அந்த பண்புகளை சமூக ஒழுங்கிற்காக உயர் நிலை படிமங்களாக மாற்றும் ஒரு புனைவுக் கலைமுறையாகும். இதன் வழியாக

பெண்கள், தங்களது வாழ்க்கையை ஓர் ‘அர்ச்சனை’ எனக் கருதி, தங்களை தியாகத்திற்கும், பண்பாட்டு எதிரொலிக்கும் அர்ப்பணித்துக் கொள்கிறார்கள்.

மனம், உரிமை, சமூக அடையாளம்: ஒரு திரிபுமுகத் தொடர்பு

இந்தக் கூறுகள் – மனம், உரிமை, சமூகம் – தெய்வீகப் பெண்களைப் புரிந்துகொள்ளும் முக்கிய மூன்று சாஃப்ட் கூறுகளாகின்றன. மனம் என்பது பெண்களின் உளவியல் நிலையை குறிக்கும்; உரிமை என்பது சமூகத்தில் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட நிலையை உணர்த்துகிறது; சமூக அடையாளம் என்பது அவர்கள் சமூகத்தில் ஏற்படுத்தும் தாக்கத்தைக் குறிக்கின்றது.

இந்த மூன்றும் தெய்வீகப் பெண்ணிய சித்தரிப்பில் பின்னியிருப்பதைக் காணலாம். சங்க இலக்கியங்களில் பெண்ணின் மனம் ஒரு பரிசுத்த உணர்வாகவே சித்தரிக்கப்படுகின்றது. அவர் உரிமையை நேரடியாகக் கோராத போதும், அவரது மனதின் நிலைத்தன்மையும் சமூக பங்களிப்பும் அவரை தானாகவே ஒரு உரிமையாளர் ஆக்குகின்றது. இது பெண்களின் அடையாளம் எவ்வாறு தெய்வீகத்தின் வழியே சமூகவியல் கட்டமைப்பில் உறுதியடைகின்றது என்பதை விளக்குகிறது.

நவீனப் பெண்ணியக் கோணத்தில் வாசிப்பு

இன்றைய நவீன பெண்ணியக் கோணத்தில் இந்த தெய்வீகப் பெண்கள் படிமங்களை வாசிக்கும்போது, அது வெறும் புனிதமாக்கும் உன்னதமாக்கும் எண்ணங்களாக மட்டுமல்லாமல், பெண்களின் உணர்வுகளை புரிந்துகொள்வதற்கான கலாசார வரலாற்று ஆவணங்களாகவும் கருதப்படுகின்றன. சங்க இலக்கியப் பெண்கள் தங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட இடத்தில் மட்டுமின்றி, அந்த இடத்தை சமூக நோக்கில் மாற்றியமைக்கக்கூடிய உளவியல் வலிமையும் கொண்டிருந்தனர். அகநானூறும் புறநானூறும் ஆகிய இரு இலக்கியங்களிலும் பெண்கள் தெய்வீக உருவங்களில் சித்தரிக்கப்படுவது, அவர்களின் மனநிலையும், உரிமையும், சமூக பங்களிப்பும் ஒருங்கிணைந்த ஒரு பண்பாட்டு அணுகுமுறையாக அமைகின்றது. இத்தகைய சித்தரிப்புகள் சங்க இலக்கியத்தின் அழகியல் சிறப்பையும், பெண்களின் வாழ்க்கை நிலைகளுக்கான ஆழ்ந்த புரிதலையும் வெளிப்படுத்துகின்றன.

தெய்வீகப் படிமம்: பாரம்பரியம் மற்றும் எதிர்கால நோக்குகள்

சங்க இலக்கியங்களில் உருவாகும் தெய்வீகப் பெண்களின் படிமங்கள், தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் பாரம்பரியப் பார்வையை மட்டுமின்றி, நவீன feminism-னுக்கும் உள்ள இணைப்புச் சங்கிலியைக் குறிக்கின்றன. சங்க நூல்களில் பெண்கள் தங்களது செயல்களில் வெளிப்படுத்தும் உயரிய பண்புகள் — அன்பு, உறுதி, தியாகம், நம்பிக்கை இவை எல்லாம் சமூக ஒழுங்குக்கான முக்கிய

அடித்தளங்களாகக் கருதப்பட்டன. இவற்றின் வழியாக பெண்கள் “தெய்வீகமாக்கப்படுகிறார்கள்” என்பது உண்மையான ஒரு சமூக செயல்முறையாகவே அமைகிறது.

இந்தப் படிமம், தற்போது ஒரு விமர்சன ரீதியான பார்வையிலும் புரிந்துகொள்ளப்படலாம். பெண்கள் தங்களது உணர்வுகளை, வாழ்க்கை அனுபவங்களை, சமூக எதிர்பார்ப்புகளை நுட்பமான உளவியல் ஆழத்துடன் எதிர்கொள்கின்றனர். அதே சமயம், அந்த உணர்வுகளை சமூகம் தெய்வீகமாக்கும் வழிமுறைகள், அவர்களை உயர் படிமங்களில் நிலைத்துவைப்பதற்கான கலாசார முறைமை என்பதை நவீனப் பெண்ணிய ஆய்வாளர்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். இதனால், இந்த தெய்வீகப் பெண் உருவாக்கம் இரு முகங்களை உடையதாகும்:

1. ஒரு புறம், அது பெண்களின் சமூக பங்கு, உறுதி, புலனுணர்வை உயர்வாகக் கொண்டாடும் ஒரு பாரம்பரிய பார்வை;
2. மறுபுறம், அது பெண்கள் மீது சமூகமாகும் நம்பிக்கைகள் மற்றும் கட்டுப்பாடுகளை நுட்பமாக விதிக்கும் ஒரு பிம்பமாகவும் இருக்கலாம்.

முடிவு:

அகநானூறும் புறநானூறும் ஆகிய சங்க இலக்கியங்களில் பெண்கள் தெய்வீகமாக சித்தரிக்கப்படுவது தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் பழம்பெரும் பண்பாட்டு மற்றும் சமூகவியல் பார்வைகளை வெளிப்படுத்துகிறது. இவ்விரு நூல்களும் பெண்களின் மனப்பண்புகளை, அவர்களது வாழ்க்கை அனுபவங்களை மற்றும் சமூக பங்களிப்புகளை ஆழமான உணர்வுகளுடன் பதிவு செய்கின்றன.

அகநானூற்றில் பெண்கள் பெரும்பாலும் காதலியராக, மனைவியாக, உறவின் உணர்வுப் பிரதிநிதியாக தோன்றுகின்றனர். அவர்கள் மனநிலை, உளவியல் மாற்றங்கள், எதிர்பார்ப்பு, நம்பிக்கை ஆகியவை எல்லாம் தெய்வீக உன்னதமாகக் காணப்படுகின்றன. இத்தகைய தெய்வீகப் படிமம், பெண்ணின் உணர்வுகளை மதிக்க வேண்டிய நிலையை உருவாக்குகிறது. இதன் வழியாக, பெண்களின் மனம் என்பது வலிமையான, நேர்மையான, சகிப்புத் தன்மை கொண்டதாக சித்தரிக்கப்படுகிறது. மற்றொருபுறம், புறநானூற்றில் பெண்கள் சமுதாயத்தில் செயற்படும் வீரமங்கை, தாய்மார், விதவைகள் போன்ற உருவங்களில் தோன்றுகின்றனர். அவர்கள் தங்கள் உரிமைகளை நேரடியாகக் கோராத போதும், தங்கள் செயல்கள் மற்றும் எதிரொலிகள் மூலம் சமூகத்தில் மதிப்பும் அதிகாரமும் பெற்றுள்ளனர். தங்களது துயரங்களைத் தாங்கும் மன உறுதியும், சமூக பொறுப்பினை ஏற்றுக் கொள்வதும் அவர்களை தெய்வீக படிமமாக மாற்றுகின்றன.

இவ்விரு இலக்கியங்களும் தெய்வீகப் பெண்கள் உருவாக்கத்தின் வழியாக, சங்ககாலத்தில் பெண்கள் சமுதாயத்தில் தனி இடம் வகித்திருந்தனர் என்ற வரலாற்று உண்மையை வெளிப்படுத்துகின்றன. பெண்கள் பின்தள்ளப்பட்டவைகளாக அல்ல; மாறாக, அவர்கள் சமூகத்தின் புனித இயக்கங்களில் பங்கேற்கும் முக்கிய பங்களிப்பாளர்களாக விளங்கினர். இந்த ஆய்வின் முடிவாக, பெண்களின் மனம், உரிமை, சமூகவியல் பங்களிப்பு ஆகியவை தெய்வீக வடிவத்தில் உருவாகி, தமிழ்ச் சங்க இலக்கியத்தில் மட்டுமல்லாமல், தமிழர் கலாசார வரலாற்றிலும் ஒரு நீடித்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன என்பது உறுதியாகிறது. இதன் அடிப்படையில், இக்கட்டுரை, பழம்பெரும் இலக்கியங்களில் பெண்ணின் தெய்வீக உருவாக்கம் என்பது வெறும் புனிதக் கற்பனை அல்ல; அது ஒரு பண்பாட்டு, சமூக, உளவியல் சிந்தனையின் வெளிப்பாடு என்பதைக் வலியுறுத்துகிறது.

நிறைவு:

சங்க இலக்கியங்கள் என்பது தமிழ்ச் சமூகத்தின் தொன்மையும், ஆன்மீகச் சூழலின் ஆழமுமாக விளங்கும் ஒரு இலக்கியச் செல்வமாகும். இவ்விலக்கியங்களில் பெண்கள், குறிப்பாக தெய்வீகப் பெண்கள், அவர்களின் மனநிலை, சமூகப் பங்களிப்பு மற்றும் உரிமைப் பார்வைகளோடு வியப்பூட்டும் வகையில் பன்முகத் தன்மையுடன் வர்ணிக்கப்படுகின்றனர். அகநானூறும் புறநானூறும் ஆகிய இரு இலக்கியங்களிலும் தெய்வீகப் பெண்கள் சமூகத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட நிலைகளை மீறி, மனித உறவுகளில் கருணை, வீரம், அறம், பாசம், ஆணவம் போன்ற உணர்வுகளைச் சுமந்த நபர்களாக வெளிப்படுகிறார்கள்.

இச்சங்க இலக்கியங்களில், பெண்கள் அடிப்படையில் ஒரு தெய்வீக வடிவமாக மட்டுமல்லாமல், மனிதப் பரிமாணங்களுடன் கூடிய சிந்தனையாளர்களாகவும், சமுதாய விழுமியங்களின் காப்பாளர்களாகவும் உருவாக்கப்படுகின்றனர். தெய்வீகப் பெண்கள் ஆணவத்துடன் வலிமையை வெளிப்படுத்துபவர்களாகவோ, கருணையுடன் சமூக நீதியை நிலைநாட்டுபவர்களாகவோ இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, அகநானூறில் காணப்படும் காதலிப் பெண்களின் மனநிலை, சமூகக் கட்டமைப்புகளுடன் பலவாறாக மோதல்களை உருவாக்குகிறது. அதேசமயம், புறநானூறு இயற்கையின் வழியாகக் கூர்மையாகக் கவனிப்பை செலுத்தும் தெய்வீகப் பெண்கள், சமூகவியல் நோக்கிலும், ஆன்மீக ஆழத்திலும் மிகுந்த இடம் பிடிக்கின்றனர்.

இக் கவிதைகளில், பெண்களின் மனநிலை ஒரு தனி உருமாகவும், சமூகத்தின் நுண்ணிய விவரங்களை வெளிக்கொணரும் ஒளிவெளியாகவும் செயல்படுகிறது. பெண்கள் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் விதமான

சொற்கள், அதற்கான உவமைகள். அந்தக் காலச் சமூகத்தில் பெண்கள் இருந்த இடம், அவர்களது சுயம், ஆண்களுடன் அவர்களின் சமத்துவம் அல்லது வேறுபாடு பற்றிய கேள்விகள் இவற்றின் வழியாகவே வெளிக்கொணரப்படுகின்றன.

இலக்கியத்தின் வழியாக, தெய்வீகப் பெண்ணின் உருவாக்கம் என்பது மாத்திரமின்றி, அந்த உருவாக்கத்தின் பின்னால் இருக்கும் சமூக நோக்கங்கள், மனநிலை உணர்வுகள், மதவாத பார்வைகள் போன்றவை இன்றைய சமூகவியல் ஆய்வுகளுக்கும் முக்கியமான ஆதாரமாக அமைகின்றன. ஆகவே, சங்க இலக்கியங்கள் பெண்களின் மனநிலை மற்றும் தெய்வீகத்தன்மை குறித்த புரிதலை அதிகரிக்கின்றன என்பதையும், அது ஒரு காலச்சுழற்சியின் சாட்சியமாகவும், சமூக மாற்றத்தின் பிரதிபலிப்பாகவும் நாம் பார்க்க முடியும்.

மூலக் குறிப்புகள்:

1. **அனிதா, ஆர்.** (2019). சங்க இலக்கியத்தில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் – ஒரு பெண்ணிய பார்வை. **இந்தியத் தமிழ் ஆய்விதழ்**, 12(3), பக். 55–68.
2. **லக்ஷ்மி, ஜி.** (2021). சங்கப்பாடல்களில் பெண்களின் அடையாளமும் பண்பாட்டு நினைவுகளும். **தென்னிந்திய இலக்கியக் கருத்தாய்வு மன்ற இதழ்**, 8(1), பக். 22–35.
3. **சுப்பிரமணியன், வி.** (2020). அகநானூறும் புறநானூறும் உள்ள தெய்வீக பெண் உருவம் – பண்பாட்டு ஆய்வு. **திராவிடக் கலாச்சார ஆய்விதழ்**, 25(2), பக். 81–97.
4. **தேவி, கே. & குமார், ஆர்.** (2022). சங்க இலக்கிய பெண்கள் பாத்திரங்களின் உளவியல் பார்வை. **உளவியல் மற்றும் கலாச்சார ஆய்விதழ்**, 9(4), பக். 112–123.
5. **சண்முகபிரியா, டி.** (2018). முந்தைய தமிழ் இலக்கியங்களில் பெண்களின் அதிகாரமும் எதிர்ப்பு மனப்பான்மையும் – ஒரு சமூக இலக்கிய ஆய்வு. **தமிழாய்வு**, 40(2), பக். 33–47.
6. **அருள்மொழி, எம்.** (2023). சங்க இலக்கியங்களில் தெய்வீகப் பெண்களின் படிமம் – ஒரு பெண்ணிய விமர்சனம். **ஒப்பியல் கலாச்சார ஆய்விதழ்**, 15(1), பக். 60–72.
7. **ராணி, எஸ்.** (2024). தமிழ் இலக்கிய நாயகிகளில் அடையாளமும் ஆன்மீக உணர்வும் – ஒரு பெண்ணிய தத்துவக் கண்ணோட்டம். **பெண்ணியல் மற்றும் இலக்கிய இந்தியக் கழகம் இதழ்**, 6(2), பக். 99–114.